

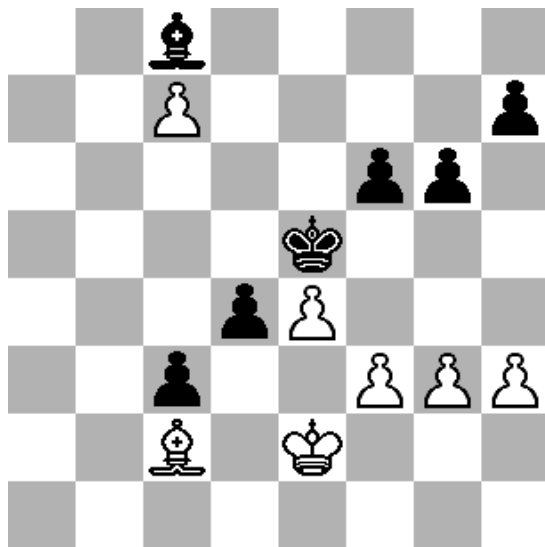
Rosso 1 - WSC 1 gespeeld op 25 november 2004:

1w P.Wijnand	1 - 0	B.van der Meulen	1746
2z D.Spel	0 - 1	P.Berkhoudt	2024
3w M.Pfeiffer	0 - 1	M.Hoogeboom	1682
4z H.Boom	½ - ½	E.Hofstee	1669
5w T.van Tubergen	½ - ½	B.Deenik	1614
6z C.Pieters	1 - 0	P.Borgdorf	1572
7w W.Birkhoff	½ - ½	R.Rombaut	1502
8z K.van Rossum	1 - 0	G.Hiemstra	1410

WSC 1	4½ - 3½	Rosso 1	

De tegenstander van Peter speelde een Scandinavisch gambiet: 1.e4 d5 2.exd5 Pf6 3.d4 c6. Voor de pion krijgt zwart een goede ontwikkeling van de lichte stukken, maar het blijft moeilijk. Wanneer je niet kan zwemmen kan je beter niet in het diepe springen. Wit dwong de afruil van een groot deel van de lichte stukken af en stond op de 20^e zet een gezonde pion voor. Hij won daarna nog een tweede pion, maar moest nog wel oppassen voor eeuwig schaak waardoor hij veel tijd verloor. Het werd vervolgens nog spannend vanwege zijn geweldige tijdnood, maar de partij kon net op tijd door mat beslist worden.

Zelf was ik waarschijnlijk al in de ban van de sint. Op de clubavond gaf ik tegen Holdorp op de 5^e zet een pion weg, die was echter zo vriendelijk om dit niet af te straffen. Geloof het of niet, 2 dagen later herhaalde ik dat kunststukje weer! Nu was mijn tegenstander niet zo coulant en ging er vol tegenaan. Bovendien schijnt hij een rating van 2024 te hebben. Net toen ik enige tegenkansen gecreëerd leek te hebben, ging ik in de fout. Een avond hard zwoegen. Voor niets! Met het oog op de kerst hoeft niemand zich echter illussies te maken.

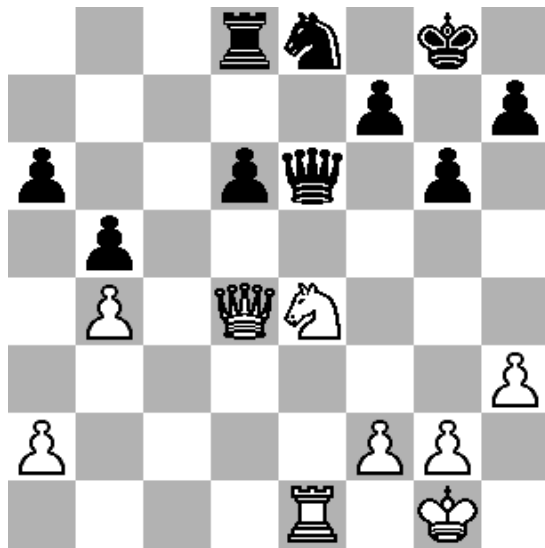
Micha moest een Siciliaan bestrijden. Na veel laveren kwam na 45 zetten de volgende stelling op het bord.

Zwart bood hier remise aan en Micha sloeg dit direct af. De stand in de wedstrijd was echter dusdanig dat hij eerst ruggespraak met de teamleider had moeten houden! Deze beslist dan a.d.h.v. de resterende borden en de wedstrijdstand of het remiseaanbod aangenomen moet worden. Wit speelde hier **46.f4+ Kd6 47.h4?** na 47.Kd3 Kc5 48.Ke2 blijft de partij binnen remisegrenzen **La6+ 48.Ld3 Lxd3+ 49.Kxc7** en zijn stelling is rijp voor de sloop omdat de twee vrijpionnen onaantastbaar zijn.

Harry probeerde in zijn geliefde Franse verdediging te komen, maar werd hierin gedwarsboomd door wit die een onregelmatige opening op het bord zette. Op de 16^e zet ruilde deze echter verkeerd af waardoor zwart een pion voor kwam, Hij won daarna nog een pion en kreeg een glad gewonnen stelling. Helaas raakte hij toen de weg kwijt, moest een pion teruggeven en verloor bovendien veel tijd. In een nog steeds betere stelling bood zijn tegenstander, die ook in tijdnood was, gelukkig remise aan, hoewel de stand al 3-4 in hun nadeel was.

De opponent van Wim speelde op de wijze waarop Italianen plegen te voetballen. Het is dan moeilijk een strijdplan te vinden om dat defensieve spel aan te pakken. Meestal worden dan veel tempo's weggegeven en kan een welgeplaatst pionoffer de zaak openbreken. Heeft de tegenpartij hier geen zin in dan wordt het dikwijls een bloedeloze remise door zetherhaling.

Zo ook hier.

Casper verdedigde zich met een Siciliaan, hij behandelde de opening goed en kreeg een sterk paard op c4. Na dit voordeel te hebben ingeruild voor een vrije pluspion blunderde hij op de 30^e zet verschrikkelijk.

In deze stelling, ontstaan na De6, kan wit 31.Pf6+ spelen met damewinst omdat hij na Dxf6+ 32.Txe8+ Txe8 33.Dxf6 nog een luchtgat heeft op h2. Gelukkig zag hij deze simpele winst over het hoofd en in het resterende paardeneindspel was de pluspion voldoende voor de winst.

1.e4 e5 2.Pf3 Pc6 3.Lc4 Pf6 4.d3 Le7 5.h3 waren de openingszetten van Theo. Dit is wel een zeer taaie variant van het tweepaardenspel en wit wordt dan ook niet voor grote verrassingen geplaatst, maar er komt tevens weinig leven in de brouwerij. Na 17 zetten stond zwart beter en een zwakke paardzet van Theo gaf hem zelfs een gewonnen stand met een kwaliteit en pion meer. Maar ook hier gooide een knoeiperiode roet in het eten. Eerst werd de kwaliteit weer teruggegeven en daarna de mooie doorgebroken pion, waardoor het materieel weer gelijk stond. Het resterende eindspel met wederzijds 5 pionnen en een licht stuk bleek nog net voor wit te houden.

Ken speelde met zwart een Damegambiet waarin beiden langdurig laveerden. Wit wikkelde af naar een toreneindspel en als hij nu maar zijn torens op het bord had gehouden dan was het allemaal nog wel speelbaar geweest. Toen hij deze echter afruilde bleef er voor wit een kansloos pionneindspel over. Tegen de twee verbonden vrije centrumpionnen van zwart bleek toen geen kruis gewassen en binnen de kortste keren lag de witte koning op zijn rug.

Dick Spel